

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Перник, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разглежда докладваното от Борислава П. Борисова-Здравкова Търговско дело № 20211700900056 по описа за 2021 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Й. В. Г., с постоянен адрес ***, с ЕГН: *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното си дете М. В. Р., с ЕГН: *****, с която моли да бъде осъден ответникът СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Чавдар“ № 7, с ЕИК: 113034669, представлявано от управителя Р. С. Р., на основание чл. 97, ал. 2 от ТЗ, да заплати на малолетната М. В. Р., действаща чрез Й. В. Г. като нейна майка и законен представител, сумата 30 000,00 лв., представляваща част от общата стойност на дела на наследодателя Й. В. С. Р. от дружественото имущество като последица от прекратяване на членството му в СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“ гр. Перник /частичен иск от вземане в общ размер на 365 426,25 лв./, и сумата 500,00 лв., представляваща част от стойността на дела на наследодателя В. С. Р. от годишната печалба на СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“ гр. Перник за времето до прекратяването на членството му в същото дружество – ***, /частичен иск от вземане в общ размер на 34 643,02 лв./, ведно със законната лихва върху частичните главници, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.10.2021 г. до окончателното им плащане.

В исковата молба се излага, че ищцата е единствен наследник на В. С. Р. – бивш жител на ***, починал на ***, който бил съдружник в СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“-гр. Перник, ЕИК 113034669, заедно с брат му Р. С. Р., с равно дялово участие. Твърди се, че ищцата приела наследството, оставено от наследодателя ѝ по опис, което приемане е вписано в особената книга по чл. 49, ал. 1 ЗН на РС-Перник въз основа на Определение № 261024/25.11.2020 г. по ч.гр.д. № 6116/2020 г. на РС-Перник. Предвид обстоятелството, че към *** М. В. Р. била малолетна по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЛС и не отговаряла на изискванията на чл. 9 от актуалния дружествен договор на СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“-гр. Перник, приет от общото събрание на съдружниците на 20.01.2017 г., е налице невъзможност да бъде приета като съдружник, сочи, че са налице предпоставките на чл. 97,

ал. 2 ТЗ да ѝ бъде изплатена стойността на дела на наследодателя ѝ от дружественото имущество, както и неговия дял от годишната печалба за времето до прекратяването на членството му в същото дружество. Предвид липсата на правна уредба относно начина, по който следва да се уредят имуществените последици при смърт на съдружник в събирателното дружество, се позовава на съдебната практика, съобразно която стойността на дела следва да се определи като съразмерна на участието на съдружника част от паричната оценка на чистото имущество /актив/, притежавано от дружеството към момента на прекратяване на членственото правоотношение. Счита, че имуществото на дружеството следва да се оцени по неговата действителна пазарна цена към момента на прекратяване на членственото правоотношение, а за имуществените права /активи/, които нямат пазарна цена, следва да се вземе балансовата стойност. По изложените съображения съображения моли предявените искове да бъдат уважени и да ѝ бъдат присъдени разноските за производството по делото.

Ответното дружество е подало писмен отговор на исковата молба като заявява, че предявената искова претенция е недопустима, тъй като ищцата, действащ чрез своя законен представител, е започнала процедурата по приемане на наследството си по опис и няма завършена процедура по приемане на наследство по опис, което влече след себе си и недопустимост на исковата претенция – ищцата не е наследила все още и не може да се позовава на неосъществил се юридически факт. По същество счита, че същата с оглед твърдените обстоятелства и приложени доказателства е неоснователна.

Ищцата е подала допълнителна искова молба, с която е взела становище по възраженията на ответника, направени с отговора. Навежда довод, че производството по приемане на наследството по опис е приключило с акта на районния съдия за вписването му в специалната книга на съда.

Ответното дружество, не е подало отговор на допълнителната искова молба.

Съдът, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно удостоверение за наследници с изх. № ***, издадено от Община ***, В. С. Р., ЕГН *****, е починал на ***, като е оставил единствен наследник по закон – М. В. Р., с ЕГН *****.

Видно от удостоверение за раждане № ***, издадено на *** от Община ***, че М. В. Р., ЕГН *****, произхожда от майка Й. В. Г., ЕГН *****, и баща В. С. Р., ЕГН *****.

От приложеното за послужване ч.гр.д. № 6116/2020 г. на Районен съд – Перник се установява, че с Определение № 261024 от 25.11.2020 г. е постановено да се впише в особената книга по чл. 49, ал. 1 от ЗН на Районен съд – Перник приемането по опис на наследството, оставено от В. С. Р., ЕГН *****, починал на *** в ***, бивш жител на ***, включващо описаните в определението имущества, и е възложено на основание чл. 556, вр. чл. 553, ал. 3 ГПК на съответния съдебен изпълнител от СИС при ПРС, в района на който е открито наследството, да извърши опис на посоченото в определението наследствено имущество. Приложени са и материалите по изп.д. № 563/2020 г. на ДСИ при РС-Перник, по който е извършен опис на имуществото на В. С. Р..

С Нотариален акт за собственост върху недвижим имот /констативен/ № **, том *, рег. № ***, дело № 797/2004 г. на 27.12.2004 г. С. Р. С. и съпругата му Ю. Г. С. са признати за собственици на следния недвижим имот, придобит по време на брака им в режим на съпругеска имуществена общност, а именно: западния близък от масивна жилищна сграда, построена в поземлен имот с площ от 568 кв.м., находящ се в строителните граници на ***, за който е отреден парцел ***, в кв. ** по плана за регулация и застрояване на *** – кв. „***“, подробно индивидуализиран, и С. Р. С. е признат за собственик на следния недвижим имот, а именно: ½ ид.ч. от поземлен имот с площ от 568 кв.м., находящ се в строителните граници на ***, за който е отреден парцел ***, в кв. ** по плана за регулация и застрояване

*** включват ДМА на обща стойност 603 406,72 лв., вземания в размер на 4203,36 лв. и налични парични средства в размер 223741,25 лв., т.е. общо 831351,33 лв. От посочената сума след изваждане на задълженията към съдружника Р. С. Р. в размер на 336642,65 лв. нетната стойност на собствения капитал е 494708,68 лв. От така посочената стойност на капитала $\frac{1}{2}$ част възлиза на 247354,34 лв. Неразпределената пречалба за периода до 2019 г. е в размер на 69286,04 лв., от която $\frac{1}{2}$ част се равнява на 34643,02 лв. Посочено е, че така посочената сума не е намалена с непокритата загуба към *** в размер на 8055,32 лв., от която $\frac{1}{2}$ част е 4027,66 лв.

Заклучението по повторната съдебно-икономическа експертиза е оспорено от ищеца относно стойността на дела от имуществото на дружеството, по чието е искане са допуснати допълнителна съдебно-оценителна и съдебно-икономическа експертиза.

Според заключението на вещото лице по допълнителната съдебно-оценителна експертиза пазарната стойност към *** на МПС, посочени в повторната СИЕ, но неоценени от първоначалната СОЕ е, както следва: автобус марка „MAN”, модел NL 202” № *** - 2860,00 лв., автобус марка „MAN”, модел NL 202” рег. № *** – 2648,00 лв., и автобус марка „MAN”, модел NL 202” рег. № *** – 2790,00 лв.

Според заключението на вещото лице по допълнителната СИЕ, ако при определяне на активите на дружеството бъдат включени само недвижим имот с идентификатор 55871.510.8621 и сграда с идентификатор 55871.510.8621.1, оценени от СОЕ на 306 312,00 лв., и МПС, оценени от СОЕ на 208 357,00 лв. и стойностите за скрап и части на трите МПС, определени от СОЕ на 2860,00 лв., 2648,00 лв. и 1790,00 лв., стойността на ДМА ще е в размер на 514669,00 лв. Към тях следва да се прибавят наличните парични средства в размер на 223741,25 лв. и вземанията в размер на 4203,36 лв., при което общата стойност на капитала възлиза на 742 613,61 лв. След изваждане от този капитал на привлечени средства в размер на 11761,11 лв. и в случай, че не бъдат взети предвид задълженията към съдружника Р. С. Р. в размер на 324881,54 лв., делът на ищцата би бил в размер на 365426,25 лв., а в случай, че бъдат включени, стойността на дела ѝ би бил 202985,48 лв.

По делото са приети 25 броя заверени копия на ПКО за внесени суми от Р. С. Р. в периода от 04.01.2016 г. до 05.01.2021 г. в общ размер 179188,84 лв., Протокол № *** от извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства на дружество „Ю.В.С-Р-С. СИЕ“ СД и годишни данъчни декларации на Р. С. Р. за 2019 г. и 2020 г., като за периода 2016-2018 г. според предоставената информация от НАП няма данни за подавани ГДД.

За установяване постъпването на сумите по посочените ПКО в касата на дружеството по делото е допусната допълнителна СИО, изготвена от вещото лице А. А. Според приетото по делото заключение от подробния анализ на паричния поток /постъпления и плащания/ в каса на дружеството за периода 01.01.2016 г. до 31.01.2021 г. следва, че сумите по процесните 25 бр. ПКО, с които са отразени вноски от Р. С. Р. в размер на 179188,94 лв., действително са внесени в касата на дружеството на ответника. Заклучението е оспорено от ищеца по делото.

Приети са Договор за счетоводно отчитане стопанската дейност от 10.08.2010 г., сключен между СД ЮВС-Р-С. СИЕ и ЕТ „А.Д.“, Договор за счетоводно отчитане на стопанската дейност от 01.06.2018 г., сключен между СД ЮВС-Р-С. СИЕ и Счетоводна къща „Д. Консулт“ ООД, справка за актуално състояние на трудовите договори към 16.12.2022 г., съгласно която В. Й.Д. е работил по трудово правоотношение на длъжност „***“ при ЕТ „А.Д.“ от 02.07.2012 г. до 01.03.2018 г., Трудови договори между СД ЮВС-Р-С. СИЕ и А. В. Р. от 01.06.2002 г. и от 04.09.2016 г., както и 25 бр. квитанции към ПКО.

В производството по делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите В. Й.Д. – без дела и родство със страните, Р. С. Р. /управител и съдружник в ответното дружество, страна по дело за делба с ищцата/, и А. В. Р. /съпруга на Р. С. Р./.

От показанията на свидетеля В. Й.Д. се установява, че от 2012 г. до 2018 г. е работил на трудов договор в счетоводната къща на дядо му – ЕТ „А.Д.“, която е извършвала счетоводното отчитане на ответното дружество, а от 2018 г. е управител на собствена

счетоводна къща „Д. консулт“, която извършва счетоводно обслужване на дружеството. Заявява, че подписът, положен в графа „главен счетоводител“ на предявените 25 бр., ПКО е негов.

От показанията на свидетеля Р. С. Р. се установява, че подписът в средата на представените по делото 25 бр. ПКО е негов, а от показанията на свидетелката А. В. Р. – че поставеният подпис за „касиер“ в представените ПКО е неин.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 97, ал. 2 от ТЗ.

Исковете са предявени при наличието на предвидените в закона абсолютни процесуални предпоставки и липсата на отрицателни, свързани с възникването, съществуването и упражняването на правото на иск, поради което са допустими.

От приложеното за послужване ч.гр.д. № 6116/2020 г. на Районен съд – Перник ведно с изп.д. № 563/2020 г. на ДСИ при РС - се установява, че ищцата е приела по опис наследството на В. С. Р., поради което направеното в тази връзка в отговора на исковата молба възражение е неоснователно.

Разпоредбата на чл. 97, ал. 2 от ТЗ урежда имуществените последици от прекратяване на членството, като предвижда, че дружеството изплаща на прекратилия участието си съдружник, респ. на наследниците на починалия съдружник, които не са изяви́ли желание да станат съдружници, стойността на дела от дружественото имущество и дела от годишната печалба за времето до прекратяване на членството. Относно начина на определяне на стойността на дела от дружественото имущество в постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 113 от 14.08.2017 г. по т. д. № 1407/2016 г. на ВКС, е разяснено, че правото да се получи стойността на дела от имуществото на събирателното дружество е функция от участието на съдружника в дружеството, поради което стойността на дела е съразмерна на предвидения в дружествения договор обем на членственото правоотношение. Имуществото на търговското дружество е динамична величина, но за остойностяване на дела е релевантно имуществото, притежавано от дружеството към момента на прекратяване на членственото правоотношение със съдружника. По своето съдържание правото по чл. 97, ал. 2 от ТЗ наподобява правото на ликвидационен дял, което възниква за всички съдружници в случай на прекратяване на дружеството. Съдържанието на правото на ликвидационен дял се свежда до призната от закона възможност след удовлетворяване на кредиторите на дружеството съдружниците да получат съответна на дяловото им участие част от стойността на осребреното дружествено имущество. Осребряването на имуществото се извършва по неговите пазарни цени и на тази база се изчислява стойността на ликвидационния дял. На осребряване подлежи само т. нар. чисто имущество, което се формира от активите на дружеството, т. е. от оценените в пари негови права като например материални активи /движими вещи, недвижими имоти/, материални запаси, налични парични средства, вземания и др. В същия смисъл следва да се разбира и понятието "дружествено имущество", употребено в разпоредбата на чл. 97, ал. 2 от ТЗ. Поради еднквото съдържание на двете права - правото по чл. 97, ал. 2 от ТЗ и правото на ликвидационен дял, стойността на дела на напускащия/починалия съдружник в хипотезата на чл. 97, ал. 2 от ТЗ следва да се определи на база притежаваното от дружеството към момента на прекратяване на членственото правоотношение чисто имущество, остойностено по действащите към същия момент пазарни цени. Наред с така получената стойност съдружникът има право и на дял от годишната печалба за времето до прекратяване на членството.

Неоснователно е възражението на ответника, направено в писмената защита, че дела на починалия съдружник следва да бъде определен на базата съставен специален баланс. За разлика от разпоредбата на чл. 125, ал. 3 ТЗ, която предвижда имуществените последици при прекратяване на членственото от правоотношение със съдружник в дружество с ограничена отговорност, да се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването, разпоредбата на чл. 97, ал. 2 ТЗ не урежда начина,

по който следва да се уредят имуществените последици при напускане/смърт на съдружник в събирателно дружество и да се определи стойността на дела на напускащия/починалия съдружник от дружественото имущество. Събирателното дружество е от категорията на персоналните търговски дружества и предвид значението на личността и на личната воля на всеки съдружник не съществува пречка при отсъствие на правна уредба с императивен характер съдружниците да уговорят в дружествения договор как ще се уреждат имуществените последици от прекратяване на членственото правоотношение с всеки от тях при условие, че дружеството ще продължи дейността си. Ако учредителният договор не съдържа уговорки в посочения смисъл, имуществените последици и остойностяването на дела на напускащия/починалия съдружник следва да се извърши като се изхожда от правната природа на събирателното дружество и от съдържанието и целта на правото по чл. 97, ал. 2 ТЗ. Разпоредбата на чл. 97, ал. 2 ТЗ не препраща към баланса на събирателното дружество и при липса на препращане балансът може да служи само като източник на информация за обема на дружественото имущество, за балансовата стойност на активите, които нямат пазарна оценка и по тази причина следва да се включат в оценката на имуществото със стойността по баланса, и за размера на задълженията на дружеството, приспадането на които е от значение за формиране на чистия актив. Балансът обаче не може да се ползва като източник на информация за стойността на имуществените активи, които имат пазарни аналози и съответно пазарна оценка, тъй като за определяне на стойността на дела по чл. 97, ал. 2 ТЗ следва да се вземе предвид тяхната реална пазарна цена, а не балансовата им стойност /в този смисъл Решение № 113 от 14.08.2017 г. на ВКС по т. д. № 1407/2016 г., II т. о., ТК/.

От събраните по делото доказателства съдът приема, че имуществото на ответното дружество към момента на прекратяване на членственото правоотношение на В. С. Р. – ***, включва недвижим имот с идентификатор 55871.510.8621 и сграда с идентификатор 55871.510.8621.1, оценени от СОЕ на 306 312,00 лв., МПС, оценени от първоначалната СОЕ на 208 357,00 лв. и стойностите за скрап и части на трите МПС, определени от допълнителната СОЕ на 2860,00 лв., 2648,00 лв. и 1790,00 лв., налични парични средства в размер на 223 741,25 лв. и вземания в размер на 4203,36 лв. Т.е. общата стойност на капитала възлиза на 742613,61 лв. съобразно заключението на вещото лице по допълнителната СИЕ, в която част същото не е оспорено от страните по делото. Съдът намира, че именно заключението по СИЕ, постъпило с вх. № 4727/20.09.2022 г., следва да бъде ценено относно стойността на имуществото на дружеството, тъй като от една страна е изготвено на база допълнителен анализ на счетоводството на дружеството и съобразено със стойностите, дадени от първоначалната и допълнителната СОЕ, а от друга – съответства на останалите доказателства относно притежаваните от дружеството имуществени права. При формиране на този извод относно подлежащото на кредитиране заключение съдът съобрази и процесуалното поведение на страните - а именно признанието от ищеца на неизгодния факт, че дружеството не притежава други недвижими имоти освен включените в заключението по допълнителната СИЕ, и липсата на възражение от страна на ответното дружество, че се е разпоредило с правото на собственост върху тези имоти, включени като ДМА в счетоводството му.

От така посочената стойност следва да бъдат извадени привлечените средства в размер на 11 761,11 лв., по отношение на които няма спор по делото.

Относно задълженията към съдружника Р. С. Р., определени в заключението в размер на 324 881,54 лв., съдът намира следното:

От представените по делото 25 бр. приходни касови ордери, трудови договори, квитанции, протокол за извършена проверка от НАП, гласните доказателства и заключението на вещото лице по СИЕ с вх. № 6512/13.12.2022 г. съдът приема, че в периода 01.01.2016 г. – 05.01.2021 г. съдружникът Р. С. Р. е внесъл в касата на дружеството сума в общ размер 179 188,64 лв. са постъпили. От тази сума следва да се извади сумата 2000,00 лв., внесена на 05.01.2021 г., тъй като стойността на чистото имущество се изчислява към датата на смъртта на съдружника – ***, т.е. релевантните задължения на дружеството към

съдружника Р. С. Р. са в размер на 177 188,64 лв. За останалия размер на задълженията по делото не са приложени доказателства, поради което с оглед направеното от ищеца оспорване, съдът приема същите за недоказани. Неоснователно е възражението на ищеца, че сумите по приходните касови ордери не следва да бъдат взимани предвид, тъй като липсват решения на съдружниците за извършване на допълнителни парични вноски. Няма спор, че такива решения не са взети, но с оглед персоналния характер на дружеството внесените суми представляват разходи, които съдружникът е направил за дружествените работи, които следва да бъдат съобразени като задължения на дружеството.

По изложените съображения съдът приема, че чистата стойност на имуществото на дружеството към *** е в размер на 553 663,86 лв., представляваща разлика между стойността на ДМА, парични средства и вземания в размер на 742 613,61 лв., привлечените средства в размер на 11 761,11 лв. и задълженията към съдружника Р. Р. в размер на 177 188,64 лв. /742 613,61 лв. - 11 761,11 лв. - 177 188,64 лв = 553 663,86 лв./.

Няма спор, което е видно и от обявления в Търговския регистър дружествен договор, че дяловете на съдружниците са равни. Следователно делът на починалия съдружник е в размер на 276 831,93 лв.

Относно припадащата се част от печалбата на дружеството стойностите на неразпределената печалба и загуба, посочени в заключението на вещото лице, постъпило с вх. № 631/08.02.2022 г. и с вх. № 3407/28.06.2022 г. съвпадат, съобразно което неразпределената печалба за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. е в размер на 69286,04 лв., а реализираната загуба за периода от 01.01.2020 г. – *** е 8055,32 лв. Съдът намира, че делът на починалия съдружник от печалбата следва да бъде определен като 1/2 част от разликата между печалбата и загубата /69286,04 лв. – 8055,32 лв. = 61230,72 лв./, т.е. на сумата 30 615,36 лв.

Предвид горното, предявените частични иски се явяват основателни и следва да бъдат уважени в пълния предявен размер.

Според указанията в т.2 от Тълкувателно решение № 3/2016 от 22.04.2019 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на ОСГТК на ВКС решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право. В съобразителната част на решението е разяснено, че обективните предели на силата на пресъдено нещо очертават нейния предмет - правоотношението, чието съществуване или несъществуване е установено по делото, и субективното материално право, което произтича от него. Бележите, които индивидуализират всяко материално правоотношение и съответно всяко субективно материално право, представляват обективни предели на силата на пресъдено нещо и се свеждат до юридическите факти, от които спорното право произтича, неговото съдържание и неговото правно естество /правна квалификация/. От посоченото разрешение следва извод, че силата на пресъдено нещо на решението, с което се уважават частичните иски на наследника на починалия съдружник, не формира сила на пресъдено нещо по отношение на непредявената с частичните иски разлика /в този смисъл решение № 60146 по т. д. № 922/2021 г. на ВКС/. Предвид изложеното, изводите относно общата стойност на вземанията не следва да бъдат отразявани в диспозитива на решението.

По разноските:

Предвид изхода на спора право на разноски се поражда за ищеца, на който съобразно представения списък по чл. 80 ГПК и доказателства следва да се присъди сумата 3975,00 лв.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“, ЕИК: 113034669, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Чавдар“ № 7, представлявано от управителя Р. С. Р., **ДА ЗАПЛАТИ** на М. В. Р., ЕГН: *****, действаща чрез законния си представител Й. В. Г., ЕГН: *****, двете с постоянен адрес ***, **сумата 30 000,00 лв. /тридесет хиляди лева/**, представляваща част от стойността на дела на наследодателя й В. С. Р. от дружественото имущество на СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“, ЕИК: 113034669, като последица от прекратяване на членството му в дружеството на ***, **ведно със законната лихва върху главницата**, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.10.2021 г. до окончателното й плащане, **на основание чл. 97, ал. 2 ТЗ.**

ОСЪЖДА СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“, ЕИК: 113034669, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Чавдар“ № 7, представлявано от управителя Р. С. Р., **ДА ЗАПЛАТИ** на М. В. Р., ЕГН: *****, действаща чрез законния си представител Й. В. Г., ЕГН: *****, двете с постоянен адрес ***, **сумата 500,00 лв. /петстотин лева/**, представляваща част от годишната печалба на СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“, ЕИК: 113034669, за времето до прекратяването на членството на наследодателя й В. С. Р. в дружеството /***/, **ведно със законната лихва**, считано от датата на подаване на исковата молба – 25.10.2021 г. до окончателното й плащане, **на основание чл. 97, ал. 2 ТЗ.**

ОСЪЖДА СД „Ю.В.С.-Р-С. СИЕ“, ЕИК: 113034669, със седалище и адрес на управление гр. Перник, ул. „Чавдар“ № 7, представлявано от управителя Р. С. Р., **ДА ЗАПЛАТИ** на М. В. Р., ЕГН: *****, действаща чрез законния си представител Й. В. Г., ЕГН: *****, двете с постоянен адрес ***, **сумата 3975,00 лв. /три хиляди деветстотин седемдесет и пет лева/** – разноски за производството по делото, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____